

[Birthe Nielsen]

og derfor vil vi gerne have en nærmere præcisering af disse forhold.

En anden ting, jeg godt vil sige i forbindelse med forslaget, er, at De samvirkende Invalideorganisationer har rettet henvendelse til Kommunernes Landsforening og også til indenrigsministeren om at sikre de handicappede på en bedre måde, således at de kan deltage på lige fod med os såkaldt normale i det kommunale arbejde, og her vil jeg godt pege på, at det må være rimeligt, at man stiller praktiske hjælpemidler til rådighed, så vore handicappede kan deltage på lige fod med os andre. Jeg vil gerne her pege på det, der står i forslaget fra De samvirkende Invalideorganisationer om befordringsgodtgørelse o.lign., så det bliver nemmere for de handicappede. I den forbindelse vil jeg også sige, at det ville være rimeligt, at man i hver kommune, når man skulle anlægge veje eller lave institutionsbyggeri, havde et handicapråd, som man kunne tage med på råd, inden kommunen bestemte sig.

Til allersidst vil jeg sige om mit spørgsmål om, hvorvidt man kan afsætte en borgmester, som ikke udfører en kommunalbestyrelses beslutning, at det kan vi sådan set ikke være uenige i fra SFs side, men vi er uenige i formuleringen af det svar, vi har fået, nemlig at man i suspensionsperioden ikke kan vælge fra den samme gruppe en person, som kan varetage borgmesterens hverv, indtil dommen er faldet. Vi mener, det er en svagthed, at man ikke med det samme kan udpege fra den samme gruppe en anden borgmester, hvis sådan noget skulle ske. Og jeg finder det beklageligt, at indenrigsministeren i det svar, jeg har fået, kun regner med, at det er mindretalsgrupper, der ikke vil udføre en fornuftig handling; det synes jeg virker diskriminerende over for mindretalsgrupperne.

Dræbye (RV):

Jeg skal koncentrere mig om de spørgsmål, som var udestående, da udvalgsarbejdet i foråret var ved at være afsluttet, og vil koncentrere mig om nogle enkelte bemærkninger i relation til de vigtigste af dem.

Den første problemstilling drejer sig om mindretallenes rettigheder. Her er situationen den, at det er forskellen mellem ordene »kan« og »skal« i styrelseslovsforslaget, som er det vigtigste problem. Der står i det for-

slag, som vi behandler, at man »kan« yde diæter til medlemmers og andres deltagelse i møder i kommissioner og udvalg. Man »kan« yde diæter i forbindelse med deltagelse i kurser, og det er i rapporten om kommunalbestyrelsesmedlemmers arbejdsvilkår fastslået, at man »kan« udsende f.eks. udvalgsdagsordener til medlemmer af kommunalbestyrelsen, som ikke er medlemmer af det pågældende udvalg. Men de erfaringer, som er blevet samlet op blandt almindelige kommunalbestyrelsesmedlemmer via de konferencer, som Kommunernes Landsforening har holdt, har ganske klart peget imod, at et »kan« ikke altid er tilstrækkeligt, at et »skal« – altså en rettighed for mindretallene – somme tider kan være en vigtig og nødvendig ting, og vi mener derfor, at vi bør gennemgå forslaget til styrelseslov, sådan at vi får afklaret, hvor det er rimeligt at sikre en mindretalsrettighed med et »skal« fremfor altid at overlade det til kommunalbestyrelsens flertal.

Dernæst om det faste honorar til kommunalbestyrelsesmedlemmer: jeg sagde allerede ved den sidste førstebehandling, at vi var tilhængere af et sådant system, og jeg synes, at man med hensyn til størrelsesordenen kunne finde lidt vejledning i, at det så er naturligt at afskaffe den særlige 30 dages regel for offentligt ansatte, sådan at de får 30 dage med løn, hvor de kan tage frihed til kommunalt arbejde. Det giver jo en model for, hvor man i hvert fald skal lande, og jeg afslører næppe nogen særlig statshemmelighed ved at sige, at det ikke var helt op til det niveau, indenrigsministeren var nået ved drøftelsen i folketingsudvalget i foråret. Vi mener, at det må være rimeligt at tage udgangspunkt i afskaffelsen af 30 dages reglen, når man skal finde ud af, hvilket beløb der skal gives som fast honorar til de enkelte udvalgsmedlemmer.

Så er der mellemformskommunerne, og her er vores skepsis ikke blevet mindre. Vi synes, det er værd at overveje at fastholde forholdstalsvalg af udvalgsformænd, men vel at mærke således, at det bliver et forholdstalsvalg af alle udvalgsformænd i alle kommuner og ikke alene i nogle specielt udvalgte kommuner. Hvis man har principielle betænkeligheder ved forholdstalsvalg af udvalgsformænd, har vi svært ved at forstå, hvorfor denne specielle betænkelighed ikke gælder i store kommuner, hvor udvalgsformændene